

Cesk Freixas, La Vida Fugint

Obres els ulls i veus que no estaves somiant,
poses els peus a terra i comences a caminar.
T'esperen a la porta, vestits igual que fa vint anys,
el mateix verd de sempre, quasi els olores la sang.

En el temps que dura una paraula,
han segrestat la teva innocncia.

El teu somni per ells ara s massa car,
no te'l podran comprar, i ho hauran de dissimular.
Engegaran la maquinria de l'estat,
recorrens mig m&ocute;n, llit i tortura, tot pagat.

En el temps que dura una paraula,
han segrestat la teva innocncia.

Si aquesta s la coherncia de la nostra vida,
la desobedincia segueix sent l'nica sortida.

Saps b que el teu somni ho s perqu sempre ho ser,
i viure amb ell s tan sincer com la tendresa de lluitar.
Per alguna ment malalta sembla que no ho veu tan clar,
instruments del poder, la percussió&ocute; sobre el teu cap.

En el temps que dura una paraula,
han segrestat la teva innocncia.

Si aquesta s la coherncia de la nostra vida,
la desobedincia segueix sent l'nica sortida.

Potser s cert que el nostre pas s petit i poc ample;
imprescindible no abandonar, s l'essncia de la batalla.